

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVIII. B. Virgo suum luctum & pia desideria explicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Si finis, & quid nisi? paucas nisi deprecor horas,
 Ne iam sponte feras, quæ mala serò feres;
 Nec magis ipse piæ discors sis pugna parenti,
 Sed non pugno: tuum quæ nisi velle velim?
 Quos par ambo dolor, par iungat & ambo voluptas:
 Si lex æqua pati est, lex sit & æqua frui.

(a) *Isaac in monte Moria, qui est Ierusalem, ceruicem Abrahae gladio subiicit.*

(b) *Zacharias, Christo teste, occisus inter templum & altare: cuius cruore lapides respersi erubuerunt in hoc scelus. è Tertulliani testimonio.*

ELEGIA XXVIII.

B. Virgo suum luctum & pia desideria explicat.

1. *Ærumnas viarum & inanes labores explicat.*
2. *Vnicum in omnibus querit filium.*
3. *Quem eo, quo sibi ille effinxit corpus sanguine in utero, etiam velit sibi redimi.*
4. *Interim longiore morâ puer longius à matre abit.*

Quamlibet immensis rapiar circumuaga campis;
 Nil nisi vanus obit tædiâ dura labor.
 Prospicio varias longinquo limite terras:
 Puluereos volui non nisi specto globos,
 Quæ mihi mille locis occurrit mortis imago,
 Deuolat in nostrum non abitura sinum.
 Et dolor incurrit, dum gaudia quæro sub omni
 Sole: sed, heu! oculis nox sedet atra meis.
 Pæne gemens surdo meditor conuicia soli,
 Qui reus auctorem celat, ut umbra, suum,

Et simul inuisæ graue ceu scelus exprobro terræ,
 Dura quod affectus supprimat illa meos,
 Quin Boream, Zephyrumq;, Eurumq;, Notumq;, laceffo,
 Aura quod ab Gnato nuncia nulla venit,
 Hinc quacumque feror per dura, per herbida; rorat
 Cos omnis lacrymis, omnis & herba meis,
 Et quot humus grauidis haurit de nubibus imbres;
 Protinus in fletus vertit amara suos.
 Nec mirum, trahit ærumnas ærumna; catenam
 Dic adamantæam quâ tot in arua trahor.
 It timor ante pedes: comes obsidet omne latus mors.
 Corde dolor flagrat; cura stat atra sinu,
 Vlla putasne parens tantis sit saucia dânnis,
 Fons eat vt incestis semper amarus aquis?
 Saxeæ vel tenero mollire in pectora fletu:
 Blanda nec is Gnato leniat ora dolor?
 Et Matris dolor, immensi qui vulneris instar,
 Mille vel hic vuus tela doloris habet.
 Si gemo propter aquas, vel inanibus aggemo campis;
 Damna mihi campi, damna loquuntur aquæ.
 Scilicet æternum dum quæro per omnia Verbum,
 Non nisi pro Verbo, nomen inane redit.
 Est aliquid, fateor, dum Vox non influit aures
 Ipsa meas; si tum vocis imago sonet.
 Sed quid vana iuuat, me quæ fugit aura per auras?
 De dape pascere famem, si satur esse velis,
 Non nisi diuino pascit me nectare Verbum:
 Cætera ieiunam pabula credo famem.
 Si fluctus Theris ipsa, polus sua sidera linguis
 Verterit, & stirpes herbida terra suas:
 Attamen innumeris linguis vox vna Tonantis,
 Grator in matris gaudia blanda fluet.
 Tum mihi nescio quâ subitâ dulcedine pectus
 Imbueret felix, nectaris instar, amor;
 O vtinam prædulce bibam de numine nectar!
 Sic meus in pretium nectaris ipse cruor.
 Sanguis enim teneros Christi si fluxit in artus
 Nascenti: & nato quid vetat ille fluat?

Dv

Sanguine

Sanguine Virgo meo si fauci pignus amoris?
 Soluere, quo pepigi sanguine, posco fidem.
 Pignore virginei dos carior æqua cruoris?
 Quis non inde Dei nobile fædus emat?
 Sed pius ut puer est, non ambit acerba parentis
 Vulnera, cui mæstus sit graue vulnus amor.
 Vire, licet, dixit: duo cur moriamur in vnâ?
 Viuat iò sospes sospite Matre puer!
 Viuat iò sanguis meus! hoc de sanguine vitæ
 Prima meæ legi dona, suprema legam.
 Sic ego fingebam, sed, ut est res credula, quid non
 Fingit amor, damnis blandior inde meis?
 At mihi nescio quid ceu triste minatur in omen,
 Qui cadit vltro repens fluxa per ora liquor.
 Suspitor è damnis noua crescere damna parenti;
 Ut, si multa tuli rœdia, plura feram.
 Nonne diu mæstæ fugit ore sinuque parentis,
 Quique meo cretus sanguine sanguis abit?
 Nec sedet in gremio, quo se tener abdidit olim;
 Et pars magna sui quo prius hausta fuit?
 O sedeat saltem Gnati sub pectore Mater!
 Parte sui viuet sic meliore Parens.

ELEGIA XXIX.

Ardet B. Virgo vitæ subsidia erranti
 puero subministrare.

1. B. Virgo miratur, cur puer, cum sit lux mundi, sibi nusquam appareat:
2. Et vbiniis latens, & lucens suam spem eludat.
3. Interius desiderat illi vitæ subsidia suggerere.
4. Exoptat ad puerum instar Abacuc transferri.

B. VIRGINIS
 ALLOQVIUM.

Cum